

Durmuş Hocaoğlu

Panik Projeleri: III

Yeniçağ, “Analiz”, 18 Kasım 2007, Pazar., s.08
“Analiz” Sıra No: 592; 2007-107; Kasım-08

YENİÇAĞ

İmdi; “Anayasa’ya saygı” vatandaşlığa girişin cümle kapısı olduğuna ve dahi, mukavele devletinde hiçbir sûrette, hiçbir zaman, müesseseler, yâni hükmi şahsiyetler, cemaatler, hizipler, hizipler, fraksiyonlar, “gruplar” ile mukavele yapılamayacağına binâen, “Kürt asıllı vatandaşlar” ile ayrı bir mukavele yapılmasının teklif edilmesi, “birinciler içerisinde birinci” (*prima intra pares*) statüsünde, arkası sükün edecek olan imtiyazbahş bir “Kürt feodalitesi”nin meşrûlaştırılmasından başka bir mânâyâ gelmeyecektir; üstelik, bu mukavelenin aktinde bir de “bireysel kültürel hakların tamâmının eksiksiz şekilde sağlanmasının bu taahhüde bağlanması” gibi bir önşartın bulunması mes’eleyi daha da içinden çıkılmaz hâle getirmektedir.

Şöyle ki:

İlkin, Proje’de, kendileriyle zâta mahsus bir vatandaşlık ve sadâkat mukavelesi akdedilecek olan husûsî ve imtiyazlı kitle olarak ismen “Kürt asıllı vatandaşlar”ın telâffuz edilmesi, bu vatandaşların – en azından potansiyel olarak – bir yandan diğer vatandaşlara nisbetle önceliklerini ve üstünlüklerini aksiyomatik olarak kabûl etmek demek olacağı gibi, ayrıca, diğer yandan da, ancak bu şekilde Anayasa’ya saygılı ve Devlet’e sâdik vatandaş kılınabileceklerini, mefhûmu muhâlifinden hareketle, diğer vatandaşlar gibi – yâni herkesçe eşit – bir statüde tutulmaları durumunda “başa belâ” olacaklarını, çünkü, Anayasa’ya saygısızlıklarını ve dolayısıyla da Devlet’e sadâkatsizliklerini temel çıkış alan bir mantık kurgulamasını da berâberinde getirmektedir. Demek oluyor ki, bu mantığa göre, iş artık, silâha sarılan belirli bir fraksiyon ile devlet arasındaki bir mes’ele olmaktan çıkmış ve bilumum “Kürt asıllı vatandaşlar”ın doğrudan devlet ile bu denli kritik mertebede problemlili olduğunun tescîli noktasına gelmiş bulunmaktadır. Eğer vaziyet hakîkaten bu kerteğe dayanmış ise, verilecek her hakkın – ki burada “hakk” denen şeyin, “Kürt asıllı vatandaşlar”ın bileklerinin gücüyle, yâni devlete ve diğer vatandaşlara zorla boyun eğdirip irâdelerini kabûl ettirerek kopardıkları “tâviz” olarak okunması gerektiğine de dikkat edilmelidir – her adımda dâimâ talep çitasını biraz daha yükselteceğine ve sonunun gelmeyeceğine de dikkat edilmelidir.

Zekîce tasarlanmış olduğu düşünülen bu proje, bu hâle göre, git-gide astarı yüzünden pahalı ve altından kalkılmaz ve *en iyisi “ver kurtul”* dedirtecek bir noktaya doğru gidecektir. Çünkü, bütün bunlardan da evvel yapılması şart olan, Türkiye Cumhuriyeti’nin vatandaşlarının etnik kökenlerine göre sınıflandırılmaya tâbî tutulması olmaktadır; tabiatıyla böyle bir durumda, hazır Avrupa Birliği’nin dayattığı etnik fragmentasyon projesi de varken, bir değil, binbir etnisite ortaya çıkar; ve yine

tabiatıyla, bunun akabinde bir de mezhebe göre tasnif talebi gelecektir ki, bu da, Türklerin Anadolu'yu külliye terketseler dahi kurtulamayacak olmaları demektir.

İmdi, böylelikle, bu çok ustalıklı projeye göre, önce nüfus sayımında bir değişiklik yapılarak kimliklerde etnisite ve mezhep tesbîti yapılması, bilâhare bir “etnik harita” ve buna paralel olarak bir de “mezhebî harita” çıkarılması ve sonra bu kimlik dağılımına göre de, tek-tek, her bir mezheb ve etnisite ile husûsî mukaveleler yapılması gerekecektir.

Çok hoş; değil mi?

Bana da öyle geliyor.

Bir de yârınki fasıl var ki, daha da hoş.

